

Zbiór Orzeczeń

WYROK SĄDU DO SPRAW SŁUŻBY PUBLICZNEJ UNII EUROPEJSKIEJ (druga izba)
z dnia 13 grudnia 2012 r.

Sprawy połączone F-7/11 i F-60/11

AX
przeciwko
Europejskiemu Bankowi Centralnemu (EBC)

Służba publiczna — Personel EBC — Postępowanie dyscyplinarne — Zawieszenie pracownika w pełnieniu obowiązków bez obniżenia wynagrodzenia podstawowego — Cofnięcie decyzji — Prawo do obrony — Dostęp do akt — Uzasadnienie — Uzasadnienie decyzji — Zarzuty naruszenia obowiązków zawodowych — Poważne przewinienie zawodowe

Przedmiot: Skargi wniesione na podstawie art. 36.2 Protokołu w sprawie statutu Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego, stanowiącego załącznik do traktatu UE i do traktatu FUE, w których AX żąda w pierwszej, zarejestrowanej pod sygn. F-7/11 i w drugiej pod sygn. F-60/11, odpowiednio, stwierdzenia nieważności decyzji Europejskiego Banku Centralnego (EBC) z dnia 4 sierpnia 2010 r. i z dnia 23 listopada 2010 r. w sprawie zawieszenia go w pełnieniu obowiązków służbowych.

Orzeczenie: Skargi w sprawach połączonych F-7/11 i F-60/11 zostają oddalone. Skarżący pokrywa własne koszty i zostaje obciążony kosztami poniesionymi przez EBC.

Streszczenie

- 1. Skargi urzędników — Interes prawny — Skarga na uchylony akt prawny — Skutki uchylenia i cofnięcia (regulamin pracowniczy, art. 90, 91)*
- 2. Skargi urzędników — Pracownicy Europejskiego Banku Centralnego — Odwołanie szczególne — Skarga na decyzję oddalającą to szczególne odwołanie — Dopuszczalność (Protokół w sprawie statutu Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego, art. 36.2; warunki zatrudnienia pracowników Europejskiego Banku Centralnego, art. 42)*
- 3. Urzędnicy — Pracownicy Europejskiego Banku Centralnego — Środki dyscyplinarne — Zawieszenie pracownika w pełnieniu obowiązków — Decyzja administracji wydana bez uprzedniego przesłuchania zainteresowanego — Brak przesłuchania z winy zainteresowanego — Zgodność z prawem (warunki zatrudnienia pracowników Europejskiego Banku Centralnego, art. 43)*
- 4. Urzędnicy — Pracownicy Europejskiego Banku Centralnego — Środki dyscyplinarne — Zawieszenie pracownika w pełnieniu obowiązków — Obowiązek przywrócenia do pracy — Granice (warunki zatrudnienia pracowników Europejskiego Banku Centralnego, art. 43)*

5. *Urzednicy — Pracownicy Europejskiego Banku Centralnego — Środki dyscyplinarne — Zawieszenie pracownika w pełnieniu obowiązków — Naruszenie zasady domniemania niewinności — Brak*

(warunki zatrudnienia pracowników Europejskiego Banku Centralnego, art. 43)

6. *Urzednicy — Pracownicy Europejskiego Banku Centralnego — Środki dyscyplinarne — Zawieszenie pracownika w pełnieniu obowiązków — Prawo dostępu do akt dochodzenia dotyczącego działalności zainteresowanego — Granice — Naruszenie praw podstawowych — Brak*

[Karta praw podstawowych Unii Europejskiej, art. 41 ust. 2 lit. b), art. 48 ust. 1; warunki zatrudnienia pracowników Europejskiego Banku Centralnego, art. 43]

7. *Urzednicy — Pracownicy Europejskiego Banku Centralnego — Środki dyscyplinarne — Zawieszenie pracownika w pełnieniu obowiązków — Wymóg wystarczająco prawdopodobnych zarzutów ciężkiego naruszenia przez niego obowiązków — Kontrola sądowa — Granice*

(warunki zatrudnienia pracowników Europejskiego Banku Centralnego, art. 43)

8. *Postępowanie sądowe — Koszty — Obciążenie — Branie pod uwagę względów słuszności — Obciążenie kosztami strony przegrywającej — Skorzystanie z usług adwokata przez pozwaną instytucję — Okoliczność nieuzasadniająca obciążenia instytucji należnym wynagrodzeniem*

(statut Trybunału Sprawiedliwości, art. 19; regulamin postępowania przed Sądem do spraw Służby Publicznej, art. 87 § 2)

1. Skarżący zachowuje interes prawny względem aktu uchylonego, ponieważ w przeciwieństwie do cofnięcia, uchylenie utrzymuje w odniesieniu do adresatów danego aktu skutki wywołane przez ten akt w okresie, w którym akt ten pozostawał w mocy.

(zob. pkt 77)

Odesłanie:

Trybunał: sprawy połączone 16/59, 17/59 i 18/59 Geitling i in. przeciwko Wysokiej Władzy, 12 lutego 1960 r.

Sąd Pierwszej Instancji: sprawy połączone T-481/93 i T-484/93 Exporteurs in Levende Varkens i in. przeciwko Komisji, 13 grudnia 1995 r., pkt 46–48

2. Odwołanie szczególne na podstawie art. 36.2 Protokołu w sprawie statutu Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego oraz art. 42 warunków zatrudnienia pracowników Banku, stanowi integralną część złożonej procedury i jest jedynie wstępną przesłanką wniesienia sprawy do sądu. W tych okolicznościach skargę formalnie skierowaną przeciwko oddaleniu odwołania szczególnego należy uznać za skutkującą przedłożeniem ocenie sądu aktu niekorzystnego, którego dotyczyło odwołanie szczególne, chyba że oddalenie odwołania szczególnego ma inny zakres niż akt, na który to odwołanie szczególne zostało wniesione.

(zob. pkt 78)

Odesłanie:

Sąd Pierwszej Instancji: sprawa T-281/04 Staboli przeciwko Komisji, 25 października 2006 r., pkt 26

Sąd do spraw Służby Publicznej: sprawa F-13/05 Corvoisier i in. przeciwko EBC, 18 maja 2006 r., pkt 25

Sąd Unii Europejskiej: sprawa T-325/09 P Adjemian i in. przeciwko Komisji, 21 września 2011 r., pkt 32

3. W sytuacji gdy administracja powinna wysłuchać daną osobę przed wydaniem decyzji, nie jest ona zobowiązana przesunąć w nieskończoność datę przesłuchania do czasu, gdy zainteresowany będzie w stanie w nim uczestniczyć.

Tym samym w braku normy zobowiązującej administrację do uchylenia decyzji przed wszczęciem nowej procedury mającej na celu jej zastąpienie, pracownik Europejskiego Banku Centralnego nie może odmówić, z naruszeniem spoczywającego na wszystkich pracownikach w służbie Unii Europejskiej obowiązku lojalności względem administracji, wzięcia udziału w organizowanym przez Bank przesłuchaniu. Tymczasem okoliczność uchylania się od wzięcia udziału w przesłuchaniu może zostać potraktowana jako wyjątkowa okoliczność, uzasadniająca wydanie decyzji w sprawie zawieszenia w pełnieniu obowiązków, na podstawie art. 43 warunków zatrudnienia pracowników Banku, bez wysłuchania zainteresowanego. W tym względzie w sytuacji, gdy Bank wydaje wspomnianą decyzję, nie narusza on ani art. 43 warunków zatrudnienia, ani, w konsekwencji, prawa do obrony, zgodnie z którym każda osoba, względem której wszczęta jest procedura mogąca prowadzić do wydania aktu dla niej niekorzystnego powinna mieć stworzoną możliwość bycia skutecznie wysłuchaną.

(zob. pkt 90, 91)

Odesłanie:

Sąd Pierwszej Instancji: sprawa T-277/01 Stevens przeciwko Komisji, 5 grudnia 2002 r., pkt 41; sprawa T-11/03 Afari przeciwko EBC, 16 marca 2004 r., pkt 192

4. Dopóki sąd Unii nie stwierdzi nieważności decyzji, w drodze której pracownik Europejskiego Banku Centralnego został zawieszony w pełnieniu obowiązków w ramach postępowania dyscyplinarnego, administracja nie ma obowiązku przywrócenia tego pracownika do pracy. Tym samym, z wyłączeniem sytuacji, w której dany pracownik wykaże istnienie nadużycia proceduralnego, administracji nie można zarzucić jakiegokolwiek naruszenia prawa z tego względu, że działa ona w taki sposób, by wspomniany pracownik pozostał zawieszony w pełnieniu obowiązków.

(zob. pkt 92)

5. Naruszenie domniemania niewinności można stwierdzić jedynie w obliczu okoliczności mogących stanowić dowód na to, że administracja już na początku postępowania dyscyplinarnego postanowiła w każdym wypadku wymierzyć danej osobie karę.

Nie jest tak w wypadku pracownika Europejskiego Banku Centralnego zawieszzonego w pełnieniu obowiązków w ramach postępowania dyscyplinarnego. Ustanowiona bowiem w art. 43 warunków zatrudnienia pracowników Banku możliwość zawieszenia osoby w pełnieniu obowiązków nie ma na celu jej ukarania, lecz pozwala administracji zastosować środek tymczasowy celem upewnienia się, czy ta osoba nie interweniuje w trwające dochodzenie.

(zob. pkt 93)

Odesłanie:

Sąd Pierwszej Instancji: sprawa T-333/99 X przeciwko EBC, 18 października 2001 r., pkt 151; sprawa T-21/01 Zavvos przeciwko Komisji, 9 lipca 2002 r., pkt 341

6. O ile administracja ma obowiązek przekazania danej osobie dokumentów, na których wyraźnie oparła się przy wydawaniu decyzji niekorzystnej, o tyle nieujawnienie tych dokumentów może prowadzić do stwierdzenia nieważności danej decyzji tylko wtedy, gdy formułowane zarzuty mogą zostać udowodnione jedynie przez odniesienie do tych dokumentów. Co się tyczy decyzji Europejskiego Banku Centralnego w sprawie zawieszenia pracownika w pełnieniu obowiązków, art. 43

warunków zatrudnienia pracowników Banku, który określa kompetencję Banku do zastosowania środka w postaci zawieszenia w pełnieniu obowiązków uzależnia zastosowanie tego przepisu jedynie od istnienia w odniesieniu do danego pracownika zarzutów poważnego naruszenia jego obowiązków zawodowych, mających wystarczająco prawdopodobny charakter. W tym względzie w sytuacji zarzutów dotyczących zakupu artykułów, których zawodowa użyteczność jest wątpliwa i których zlokalizowanie nie mogło zostać jasno wykazane, nie można zarzucać administracji, że nie przekazała zainteresowanemu dokumentów przedstawiających postęp prac dochodzeniowych w sprawie jego działalności.

Podobnie Bank nie narusza art. 41 ust. 2 lit. b) Karty praw podstawowych Unii Europejskiej ani nawet prawa pracownika do obrony, gdy odmawia mu dostępu do akt dochodzenia przed wydaniem decyzji w sprawie zawieszenia w pełnieniu obowiązków.

W świetle przepisów art. 41 ust. 2 lit. b) [karty] członkowi personelu Banku przysługuje prawo dostępu do posiadanych przez Bank informacji mogących umożliwić mu zrozumienie treści zarzutów poważnego naruszenia obowiązków zawodowych po to, aby mógł on wykazać mianowicie, że wskazane działania nie mieszczą się w zakresie jego obowiązków, że nie są na tyle ciężkie, by uzasadnić wydanie decyzji w sprawie zawieszenia w pełnieniu obowiązków, że nie są wystarczająco prawdopodobne czy że są oczywiście pozbawione jakichkolwiek podstaw, tak że zawieszenie rozpatrywanego członka personelu jest niezgodne z prawem. Taka wykładnia art. 43 warunków zatrudnienia pracowników Banku jest ponadto również spójna z ustanowioną odnośnie do osób oskarżonych w art. 48 ust. 1 karty zasadą domniemania niewinności.

Jednakże zgodnie z samym brzmieniem art. 41 ust. 2 lit. b) karty, prawo każdego do dostępu do akt jego sprawy wykonuje się wyłącznie przy poszanowaniu uprawnionych interesów poufności oraz tajemnicy zawodowej i handlowej. Tymczasem do uprawnionych interesów mogących uzasadniać poufność zalicza się konieczność ochrony skuteczności dochodzenia. Skuteczność dochodzenia może bowiem zostać ograniczona, jeśli zainteresowanym osobom może zostać udzielony dostęp do wszystkich dokumentów związanych z dochodzeniem, dopóki nie zostanie ono zamknięte.

(zob. pkt 100–103, 105)

Odesłanie:

Trybunał: sprawy połączone C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P i C-219/00 P Aalborg Portland i in. przeciwko Komisji, 7 stycznia 2004 r., pkt 73–75

Sąd Pierwszej Instancji: sprawy połączone T-24/98 i T-241/99 E przeciwko Komisji, 3 lipca 2001 r., pkt 92; sprawa T-259/03 Nikolaou przeciwko Komisji, 12 września 2007 r., pkt 242; sprawa T-48/05 Franchet i Byk przeciwko Komisji, 8 lipca 2008 r., pkt 255

Sąd do spraw Służby Publicznej: sprawa F-80/08 Wenig przeciwko Komisji, 30 listopada 2009 r., pkt 67

7. O ile art. 43 warunków zatrudnienia pracowników Europejskiego Banku Centralnego uzależnia zastosowanie tego przepisu jedynie od istnienia w odniesieniu do danego pracownika zarzutów poważnego naruszenia jego obowiązków zawodowych, o tyle jest jednak konieczne, w celu zawieszenia pracownika w pełnieniu obowiązków, by zarzuty formułowane pod jego adresem miały wystarczająco prawdopodobny charakter.

Zważywszy na przysługujący Bankowi na podstawie wspomnianego art. 43 szeroki zakres uznania w odniesieniu do zastosowania środka w postaci zawieszenia w pełnieniu obowiązków, jeśli względem pracownika zostały podniesione wystarczająco prawdopodobne zarzuty poważnego naruszenia jego obowiązków zawodowych, do sądu Unii nie należy ustalenie, czy inne środki byłyby bardziej stosowne.

(zob. pkt 137, 149)

Odesłanie:

Sąd do spraw Służby Publicznej: ww. sprawa Wenig przeciwko Komisji, pkt 67

8. W ramach uwzględnienia wymogów słuszności na mocy art. 87 § 2 regulaminu postępowania Sądu do spraw Służby Publicznej, okoliczność przyznania, że skarżący nie musi pokrywać honorariów i kosztów adwokata pozwanej instytucji z tego względu, że mogła ona być reprezentowana przez swoje służby prawne, powoduje obniżenie skuteczności dla tej instytucji art. 19 statutu Trybunału Sprawiedliwości, zgodnie z którym instytucje – który to termin należy rozumieć w ten sposób, że obejmuje szerzej również organy i jednostki organizacyjne Unii – mają możliwość wspomagać się doradcą albo adwokatem lub radcą prawnym. W każdym razie taki argument nosi znamiona niezbędnego charakteru kosztów poniesionych przez tę instytucję, która to kwestia w odpowiednim razie może zostać podniesiona podczas postępowania w sprawie ustalenia kosztów, lecz pozostaje bez znaczenia w tym zakresie, czy strona przegrywająca powinna zostać obciążona całością czy częścią kosztów.

(zob. pkt 164)

Odesłanie:

Sąd do spraw Służby Publicznej: sprawa F-55/08 DEP De Nicola przeciwko EBI, 27 września 2011 r., pkt 26